

مشاهده دادنامه هیات عمومی

۱۴۰۱۰۹۹۷۰۹۰۶۰۱۰۷۰۲	شماره دادنامه:	۰۱۰۱۷۷۹	کلاسه پرونده:
۱۴۰۱۰۹۹۷۰۹۰۶۰۱۰۷۰۲	تاریخ دادنامه:	درخواست ابطال	نوع پرونده:
رای به عدم ابطال مصوبه	نتیجه رسیدگی:	بهمن زبردست	شاکی:
هیات تخصصی	مرجع صدور رای:	سازمان امور مالیاتی کشور	طرف شکایت:
		مالیاتی (۰۸)	دسته بندی:

ابطال حکم شرط نامه شماره ۱۴۰۱/۳/۱۵۸۰۱ معاون حقوقی و فنی مالیاتی سازمان امور مالیاتی کشور از تاریخ تصویب (ماده ۱۳) در خصوص دوره اعتبار تایید سازمان حفاظت محیط زیست در مورد آلینده بودن پالیشگاههای نفت ۱۵۸۰۱ - ۲۱۰ - ۱۴۰۱/۰۳/۳۱ کشور

پیام رای:

حکم شرط نامه شماره ۱۴۰۱/۳/۱۵۸۰۱ معاون حقوقی و فنی مالیاتی سازمان امور مالیاتی کشور ابطال نشد.

متن دادنامه:

بسمه تعالی
هیات تخصصی مالیاتی ، بانکی

* شماره پرونده : هـ ۱۰۱۷۸۰ - ۰۱۰۱۷۷۹

* شاکی : آقایان بهمن زبردست و حبیب شیخ

* طرف شکایت : سازمان امور مالیاتی کشور

* موضوع شکایت و خواسته : ابطال حکم شرط نامه شماره ۱۴۰۱/۳/۱۵۸۰۱ معاون حقوقی و فنی مالیاتی سازمان امور مالیاتی کشور از تاریخ تصویب

* شاکی دادخواستی به طرفیت سازمان امور مالیاتی کشور به خواسته ابطال حکم شرط نامه شماره ۱۴۰۱/۳/۱۵۸۰۱ معاون حقوقی و فنی مالیاتی سازمان امور مالیاتی کشور از تاریخ تصویب به دیوان عدالت اداری تقدیم کرده که به هیأت عمومی ارجاع شده است متن مقرره مورد شکایت به قرار زیر می باشد :

«... در مفاد تبصره یک ماده ۳۸ قانون مالیات بر ارزش افزوده پالیشگاههای نفت و واحدهای پتروشیمی به طور مستقل مورد حکم قرار گرفته و موظف به پرداخت عوارض آلیندگی شده اند و در حکم یاد شده اصل بر آلیندگی آنها است مگر آنکه عدم آلیندگی آنها از سوی سازمان حفاظت محیط زیست در طی سال اعلام شود بنابراین در صورت اعلام عدم آلیندگی پالیشگاههای نفت و واحدهای پتروشیمی توسط سازمان حفاظت محیط زیست، واحدهای یاد شده از اول دوره مالیاتی بعد از تاریخ اعلام توسط سازمان مذبور مشمول پرداخت عوارض آلیندگی نخواهند بود. در این شرایط اعتبار آن مربوط به همان دوره خواهد بود.»

* دلایل شاکی برای ابطال مقرره مورد شکایت :

۱- با عنایت به صراحت حکم قانونی تبصره یک ماده ۳۸ قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۳۸۷ هرچند در ابتدا مشمولیت پالیشگاههای نفت و واحدهای پتروشیمی نیاز به درج در فهرست سازمان حفاظت محیط زیست نمی باشد لیکن در مواردیکه این واحدها اقدام به رعایت استانداردها و نصب تجهیزات برای رفع آلیندگی نموده و این امر مورد تأیید سازمان حفاظت محیط زیست قرار گرفته و مراتب به عدم آلیندگی به سازمان امور مالیاتی کشور اعلام گردد از دوره بعد مشمول پرداخت آلیندگی نمی باشند و تا زمانی که مجدد توسط سازمان حفاظت محیط زیست بعنوان واحدهای آلینده شناسایی و به سازمان امور مالیاتی کشور اعلام گردند به طور مدام بعنوان واحد عدم آلیندگی از تاریخ این اعلام آغاز خواهد شد و مشمول عوارض آلیندگی در دوره های مربوطه نخواهد شد.

۲- در متن قانون هیچ اشاره‌ای به آثار رفع آلیندگی پالیشگاههای نفت و واحدهای پتروشیمی برای یک دوره نگردیده و این واحدها نیز مانند دیگر واحدهای تولیدی مدامی که مجدداً مراتب آلیندگی آنها از سوی سازمان حفاظت محیط زیست تشخیص و اعلام نگردد مشمول پرداخت عوارض آلیندگی نمی باشند و این استنباط که آثار رفع آلیندگی این واحدها تنها برای یک دوره بوده برخلاف نص صریح قانون می باشد.

۳- در اینکه پالیشگاههای نفت و واحدهای پتروشیمی علی الاطلاق و بدون نیاز به تشخیص مشمول پرداخت عوارض آلیندگی هستند شکی نیست و این حکم مقنن در دادنامه شماره ۱۴۰۰/۱۳۱۵۳ مورخ ۱۴۰۰/۱۱/۳۰ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری هم مورد تأکید قرار گرفته است از سوی دیگر طبیعی است که مراد اصلی مقنن تشویق به رفع آلیندگی است ولو حکم صریحی هم در خصوص رفع آلیندگی پالیشگاههای نفت و واحدهای پتروشیمی مقرر نکرده باشد باری حکم صریحی هم در خصوص تداوم مشمول عوارض آلیندگی به این واحدها حتی در صورت اقدام به رفع آلیندگی و اخذ تأییدیه حفاظت محیط زیست در مورد آلینده بودن هم نداده است و درستی این برداشت از مراد مقنن را می توان در ماده ۲۷ قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۴۰۰ هم دید.

۴- عبارت «در این شرایط اعتبار آن مربوط به همان دوره خواهد بود» مغایر حکم تبصره (۱) ماده (۳۸) قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۳۸۷ و خارج از حدود اختیار بوده، اعتبار چنین تأییدیه ای وفق قانون باید تا پایان سال یا هر محدوده زمانی کمتری که سازمان حفاظت محیط زیست در تأییدیه ذکر نموده باشد و سازمان امور مالیاتی هم نه قانوناً اختیاری در خصوص تعیین زمان اعتبار آن بر مبنای یک دوره مالیاتی دارد و نه دارای صلاحیت حرفة ای سازمان محیط زیست می باشد که بتواند تعیین کند از نظر تخصصی رفع آلودگی انجام شده چقدر دوام خواهد داشت.

* در پاسخ به شکایت مذکور ، مدیر کل دفتر حقوقی و قراردادهای مالیاتی به موجب لایحه شماره ۱۴۰۱۰۸۰۲ مورخ ۱۴۰۱۵۷۴۸ به طور خلاصه توضیح داده است که :

۱- هیأت عمومی دیوان عدالت اداری طی دادنامه شماره ۱۳۹۲۱۱۱۴ مورخ ۸۷۵، بخشنامه شماره ۱۹۵۳۳ معاون وقت مالیات بر ارزش افزوده که به استناد نظریه شماره ۱۳۸۹۵۴ مورخ ۱۰۶۷۰، ۸۶۳۱۷ معاونت حقوقی وقت رئیس جمهور را خلاف قانون تشخیص نداده و مقرر نموده است اگرچه در صدر تبصره (۱) ماده (۳۸) قانون مالیات بر ارزش افزوده پالایشگاه های نفت و واحدهای پتروشیمی در عرض واحدهای آلاینده مورد حکم قرار گرفته اند، اما از آنجا که مطابق قسمت اخیر تبصره یاد شده واحدهایی که نسبت به رفع آلاینده اقدام نمایند با تشخیص

سازمان حفاظت محیط زیست از شمول عوارض آلاینده گی خارج می شوند بنابراین پالایشگاه های نفت و واحدهای پتروشیمی که به تشخیص سازان آلاینده گی نداشته باشند مشمول عوارض آلاینده گی نخواهند بود.

۲- همانگونه که در متن رأی هیأت عمومی مورد تأکید قرار گرفته نظر به اینکه در مفاد تبصره (۱) ماده (۳۸) قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۳۸۷، پالایشگاه های نفت و واحدهای پتروشیمی در عرض واحدهای آلاینده مورد حکم قرار گرفته اند بنابراین واحدهای مذکور به صورت پیش فرض آلاینده محیط زیست می باشند، مگر آنکه در طی سال نسبت به رفع آلاینده ای اقدام نموده و با درخواست خود و تأیید سازمان حفاظت محیط زیست، از شمول واحدهای آلاینده خارج شوند. در این صورت واحدهای یاد شده از اول دوره مالیاتی بعد از تاریخ اعلام توسط سازمان یاد شده، مشمول پرداخت عوارض آلاینده گی نخواهند بود که این حکم مقنن در دادنامه شماره ۱۴۰۰۹۹۷۰۹۰۵۸۱۳۱۵۳ مورخ ۱۴۰۰۱۱۳۰ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری هم مورد تأکید قرار گرفته است:

[پالایشگاه های نفت و واحدهای پتروشیمی علی الاطلاق و بدون نیاز به تشخیص، مشمول پرداخت آلاینده گی هستند.]

۳- در نظریه های ارائه شده توسط معاونت حقوقی ریاست جمهوری به شماره ۲۴۳۰۶، ۱۴۶۹۶۴ مورخ ۱۳۹۷۱۱۶ و شماره ۲۴۳۰۶، ۰۸۲۰ مورخ ۱۳۹۸۵۱۶ تصريح شده است در صورت اعلام عدم آلاینده گی پالایشگاه های نفت و واحدهای پتروشیمی توسط سازمان حفاظت محیط زیست از اول دوره مالیاتی بعد از تاریخ اعلام، مشمول پرداخت عوارض آلاینده گی نخواهند بود و اعتبار این اعلام عدم آلاینده گی، مربوط به همان دوره است و سازمان بر اساس رأی هیأت عمومی و نظریه معاونت حقوقی عمل نموده و رویه پاسخ دهی به سازمان حفاظت محیط زیست نیز بر همین منوال بوده است و تقاضای رد شکایت را دارد.

با لحاظ نظر ابرازی همکاران عضو هیأت تخصصی مالیاتی بانکی در جلسه مورخ ۱۴۰۱۰۸۰۲۹ راجع به پرونده کلاسه ه-۰۱۰۱۷۷۹ به شرح ذیل با استعانت از درگاه خداوند متعال اقدام به انشاء رأی می نماید :

رأی هیأت تخصصی مالیاتی ، بانکی دیوان عدالت اداری

اولاً : مصوبه مورد شکایت یعنی نامه شماره ۱۴۰۱۵۸۰۱ مورخ ۱۴۰۱۰۳۳۱ معاون حقوقی و فنی سازمان امور مالیاتی ، هر چند در زمان حاکمیت قانون جدید و دائمی مالیات بر ارزش افزوده اصدار یافته است ، لیکن در خصوص عوارض آلاینده گی موضوع تبصره ۱ ماده ۳۸ قانون سال ۱۳۸۷ ارزش افزوده به بیان حکم پرداخته است. ثانیاً : حسب مفاد قانون یاد شده یعنی ماده ۳۸ قانون مالیات بر ارزش افزوده و تبصره ۱ آن در خصوص عوارض آلاینده گی پالایشگاههای نفت و واحدهای پتروشیمی ، بالاصاله و به صورت مفروض آلاینده محسوب شده اند. ثالثاً : سایر واحدهای تولیدی ، اصل بر عدم آلاینده بودن آنها می باشد مگر اینکه با تشخیص سازمان حفاظت محیط زیست آلاینده بودن آنها اثبات و اعلام شود. رابعاً : چنانچه مراتب رفع آلاینده گی در هر دو قسم ، اثبات و تشخیص شود و در اولین دوره بعد از رفع آلاینده گی و اعلام از مطالبه عوارض یاد شده خودداری می شود. خامساً : طبعاً بعد از آن هر کدام از دو قسم یاد شده از اصل خود تبعیت می نمایند یعنی واحدهای پتروشیمی و پالایشگاهها آلاینده محسوب می شوند مگر اینکه مجدداً عدم آلاینده گی آن تشخیص شود و سایر واحدها غیرآلاینده محسوب می شوند ، مگر اینکه آلاینده بودن آنها اثبات شود ، فلذا مقرر مورد شکایت که مراتب اعتبار غیر آلاینده بودن واحدهای پتروشیمی و پالایشگاهها را مربوط به همان دوره دانسته است و تسری به سایر دوره ها نداده است ، در این راستا بوده و مغایرتی با مقررات ندارد به استناد بند ب ماده ۸۴ از قانون تشکیلات و آین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب ۱۳۹۲ رأی به رد شکایت صادر می نماید. رأی مزبور ظرف بیست روز پس از صدور قابل اعتراض از ناحیه ریاست معزز دیوان عدالت اداری یا ده نفر از قضات گرانقدر دیوان عدالت اداری می باشد.

محمد علی برومندزاده

رئیس هیأت تخصصی مالیاتی بانکی

دیوان عدالت اداری